

Πατριαρχείο Ιεροσολύμων: Η εορτή της Μεταμορφώσεως στο Όρος Θαβώρ

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Με τη δέουσα εκκλησιαστική λαμπρότητα πανηγυρίστηκε στο Όρος Θαβώρ, η εορτή της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, με το παλαιό εορτολόγιο, εχθές Τετάρτη 19 Αυγούστου.

Κατά την ακολουθία του Εσπερινού χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Άκκρης – Πτολεμαΐδος κ. Μακάριος, ενώ κατά την ολονύκτια αγρυπνία προεξήρχε ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, τον οποίο πλαισίωσαν ο Μητροπολίτης Άκκρης – Πτολεμαΐδος κ. Μακάριος και ο Γέρων Αρχιγραμματέας Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Αρίσταρχος.

Διαβάστε αναλυτικά την ανακοίνωση της Αρχιεπισκοπής του Πατριαρχείου:

Τήν Τετάρτην, 6ην/19ην Αὐγούστου 2026, ἑωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἑορτή τῆς θείας Μεταμορφώσεως εἰς τό Ὅρος Θαβώρ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου αὕτη ἔλαβε χώραν.

Κατά τήν ἑορτήν ταύτην ἡ Ἐκκλησία ὅλη, ἰδίᾳ ἡ τῶν Ἱεροσολύμων, ἀναμνησκειται ὅτι ὀλίγον χρόνον πρό τοῦ πάθους Αὐτοῦ, συμφώνως πρός τάς Εὐαγγελικὰς διηγήσεις (Ματθ. 17,1-9, Μάρκ 9,2-9, Λουκ. 9,28-36) καί τάς Πατερικὰς ἐξηγήσεις, ὁ Κύριος παρέλαβε τρεῖς ἀπό τούς μαθητάς Του, τούς «προκρίτους» καί ἀνέβη εἰς Ὅρος ὑψηλόν κατ' ἰδίαν καί ἐκεῖ ἐνώπιον αὐτῶν μετεμορφώθη, ὑποκρύψας ὀλίγον τήν ἀνθρωπίνην φύσιν Αὐτοῦ καί ἀποκαλύψας τήν θείαν, «ὅσον ἠδύναντο» νά ἴδουν καί νά κατανοήσουν οἱ μαθηταί, ἥτοι τό πρόσωπον Αὐτοῦ ἔλαμψε λαμπρότερον τοῦ ἡλίου καί τά ἱμάτια Αὐτοῦ ἐγένοντο λευκά ὡς τό φῶς καί νεφέλη φωτεινή ἐπεσκίασεν αὐτούς καί ἀπό τῆς νεφέλης ἠκούσθη ἡ φωνή τοῦ Πατρός λέγοντος: «οὗτός ἐστι ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠυδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε», (Ματθ. 17,5) καί ἐνεφανίσθησαν μετ' Αὐτοῦ ὁ Μωϋσῆς καί ὁ Ἠλίας, συλλαλοῦντες καί προλέγοντες τήν ἔξοδον, ἥτοι τό πάθος Αὐτοῦ, τό ὁποῖον ἐπρόκειτο νά συμβῇ εἰς Ἱερουσαλήμ. Ἐκθαμβοὶ κατέπεσον ἐπὶ γῆς οἱ μαθηταί καί ὁ Πέτρος προέτεινεν εἰς τόν Κύριον νά κατασκευάσουν τρεῖς σκηνάς, μίαν Μωσῆ καί μίαν Ἠλίου καί νά μείνουν ἐκεῖ λέγων: «Κύριε, καλόν ἐστίν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν καὶ Μωσέϊ μίαν καὶ μίαν Ἠλίου», (Ματθ. 17,4). Ὁ Κύριος παρέλαβεν αὐτούς καί κατήλθον ἀπό τοῦ ὄρους καί εἶπεν νά μήν ἀναφέρουν εἰς οὐδένᾳ τό ὄραμα τοῦτο. Ὁ Κύριος ἐφάνέρωσεν εἰς τούς μαθητάς τό ὄραμα τοῦτο, θέλων νά ἐπιδείξῃ εἰς αὐτούς τό πρωτόκτιστον κάλλος, τό ὁποῖον εἶχεν ὁ ἄνθρωπος πρό τῆς πτώσεως καί τό ὁποῖον δύναται νά ἀποκτήσῃ πάλιν ἐν Αὐτῷ.

Διὰ τὸ γεγονὸς τοῦτο ἐτελέσθη Ἑσπερινὸς ἀφ' ἑσπέρας ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀκκρης – Πτολεμαΐδος κ. Μακαρίου καὶ ὁλονύκτιος θεία Λειτουργία ἐπὶ ἡντρεπισμένης σκηνῆς – Ἀγίας Τραπέζης, τῆς ὁποίας προεξῆρξεν ὁ Μακαριώτατος Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος,

συλλειτουργούντων Αὐτῷ καί πάλιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἁκκρης-Πτολεμαίδος κ. Μακαρίου καὶ τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου καὶ μετεχόντων τοῦ Γραμματέως τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου Ἀρχιμανδρίτου π. Χριστοδούλου, ἱερέων τῆς περιοχῆς τῆς Γαλιλαίας καὶ παρεπιδημούντων ἱερέων ἄλλων Ὁρθοδόξων χωρῶν, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου καὶ τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Προδρόμου, συμπροσευχομένων ἐντοπίων πιστῶν καὶ προσκυνητῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἐπέτρεψαν αἱ Ἰσραηλιναὶ Ἀρχαὶ νὰ ἀνέλθωσιν, ψαλλούσης τῆς Βυζαντινῆς χορωδίας τῆς Ἁκκρης, παρουσία τῆς Πρέσβευς τῆς Ἑλλάδος κ. Μάγιας Σολωμοῦ μετὰ προσωπικοῦ τῆς Πρεσβείας καὶ ἐκπροσώπων Πρεσβειῶν ἄλλων Ὁρθοδόξων κρατῶν.

Εἰς τοὺς πιστοὺς τούτους ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος, ἔχοντα ὡς ἔπεται:

«Καί μεθ' ἡμέρας ἕξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν· καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς», (Ματθ. 17, 1-2).

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοὶ καὶ προσκυνηταί,

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς ἐν τῷ ὑψηλῷ τούτῳ Ὄρει Θαβώρ, ἔνθα ὁ Ἰησοῦς «ἀνέβη προσεύξασθαι» (Λουκ. 9,28), ἵνα ἐορτάσωμεν τό μέγα τοῦτο γεγονός τῆς θείας Μεταμορφώσεως Αὐτοῦ, τῆς γενομένης ἔμπροσθεν τῶν Ἀποστόλων Πέτρου, Ἰωάννου καὶ Ἰακώβου, ἀλλὰ καὶ τῆς τῶν Προφητῶν Μωϋσέως καὶ Ἡλίας παρουσίας.

«Καί ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτόν [τόν Ἰησοῦν] τό εἶδος τοῦ προσώπου Αὐτοῦ ἕτερον καὶ ὁ ἱματισμός αὐτοῦ λευκός ἐξαστράπτων», (Λουκ. 9,29), γράφει ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς, ἀναφερόμενος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Χριστοῦ. Οὗτος μετεμορφώθη καθ' ὃν χρόνον προσήυχετο. Ὅταν δηλαδή ὁ Χριστός ἐταπείνωσεν ἑαυτόν καταφυγὼν εἰς τὴν προσευχήν, τότε καὶ ἐδοξάσθη μεταμορφωθείς. Διό καὶ ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «Δεικνύς [ὁ Ἰησοῦς] ὅτι χθαμαλός [= τιποτένιος] νοῦς οὐκ ἂν γενοίτο πρὸς θεωρίαν ἐπιτήδειος, ἀλλ' ὁ τῶν γηίνων κατεπαρθείς καὶ ὑπεράνω πάντων τῶν κατὰ σῶμα γενόμενος καὶ ἔξω φροντίδων βιοτικῶν κατ' ἰδίαν ἐν ἡσυχίᾳ καταστάς καὶ τῆς τῶν παθῶν ὑψηλότερος καταδυναστείας χρηματίσας [γενόμενος].

Κατά τούς θεοφόρους καί ἐγκρίτους Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας ἡ ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ Ὄρει Θαβώρ Μεταμόρφωσις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀφοροῦσε εἰς δύο τινά, ἀφ' ἑνός μὲν ἵνα προετοιμάσῃ τούς μαθητάς Του διὰ τό ἐπικείμενον σταυρικόν πάθος καί τήν τριήμερον Ἀνάστασιν Αὐτοῦ, ὡς λέγει ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἱεροσολύμων: «Μωσῆς ἦν ἐν ὁπῇ τῆς πέτρας» (Ἔξοδος 33,22) καί Ἡλίας ἐν ὁπῇ τότε τῆς πέτρας (Πρβλ. Γ' Βασ. 19,13), ἐκεῖνοι [Μωσῆς καί Ἡλίας] μεταμορφουμένου συμπαρόντες ἐν Ὄρει Θαβώρ ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς τήν ἔξοδον, ἣν ἔμελλεν πληροῦν ἐν Ἱερουσαλήμ. Ἀφ' ἑτέρου δέ ἵνα δείξῃ ἐμφανῶς εἰς τούς συμπαρόντας Αὐτοῦ Ἀποστόλους καί προφήτας τήν μέλλουσαν Αὐτοῦ παρουσίαν, τοὔτέστιν τήν Δευτέραν τοιαύτην, ὡς λέγει καί ὁ ὕμνωδός: «Ἴνα σου δείξης ἐμφανῶς, τήν ἀπόρρητον δευτέραν κατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος Θεός, ὀφθήσῃ ἐστῶς ἐν μέσῳ θεῶν, τοῖς Ἀποστόλοις ἐν Θαβώρ, Μωσεῖ σὺν Ἡλίᾳ τε, ἀρρήτως ἔλαμψας· διὸ πάντες σε Χριστὲ μεγαλύνομεν».

Σχολιάζων τόν λόγον τοῦτον τοῦ ὕμνωδοῦ ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης ἐπικαλεῖται τόν ἅγιον Διονύσιον τόν Ἀρεοπαγίτην, ὁ ὁποῖος τύπον καί προοίμιον τίθεται τήν Μεταμόρφωσιν τῆς μελλούσης μακαριότητος λέγων: «Τότε δέ ὅταν ἄφθαρτοι καί ἀθάνατοι γενώμεθα καί τῆς χριστοειδοῦς τῆς ὁμοιότητος τοῦ Χριστοῦ καί μακαριωτάτης ἐφικώμεθα λήξεως πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα, ὡς

λέγει ὁ θεῖος Παῦλος (Α΄ Θεσ. 4,17), τῆς μέν ὁρατῆς Θεοφανείας ἐν πανάγνοις θεωρίαις ἀποπληρούμενοι, φανοτάταις ἡμᾶς μαρμαρυγαῖς περιουγαζούσης ὡς τοὺς Μαθητάς ἐν ἐκείνῃ τῇ θειοτάτῃ Μεταμορφώσει» (Κεφάλαιον Α΄: Περί θείων ὀνομάτων).

Κατά δέ τόν ἅγιον Γρηγόριον τόν Παλαμᾶν, τῆς δόξης, τῆς φανερωθείσης εἰς τοὺς μαθητάς τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ, μετέχουν ὅχι μόνον οἱ ἄγγελοι, ἀλλὰ καί οἱ μεταξύ τῶν ἀνθρώπων ἅγιοι. Ἀλλὰ ὁ μέν Πατήρ καί ὁ Υἱός μετὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἔχουν αὐτήν τήν δόξαν καί βασιλείαν φυσικῶς, οἱ δέ ἅγιοι Ἄγγελοι καί ἄνθρωποι τήν ἀποκτοῦν κατὰ χάριν, δεχόμενοι ἀπό ἐκεῖ τήν ἔλλαμψιν. Καί ὁ Μωϋσῆς δέ καί ὁ Ἡλίας, ἐμφανισθέντες μαζί Του σ' αὐτήν τήν δόξαν, τοῦτο ἀκριβῶς μᾶς φανέρωσαν. [Οὐχ οἱ ἄγγελοι δὴ μόνον ἀλλὰ καί οἱ ἐν ἀνθρώποις ἅγιοι ταύτης μετέχουσι τῆς δόξης καί τῆς βασιλείας ἀλλ' ὁ μέν Πατήρ καί ὁ Υἱός μετὰ τοῦ θείου Πνεύματος φύσει τήν δόξαν ταύτην καί τήν βασιλείαν ἔχουσιν, οἱ δέ ἅγιοι ἄγγελοί τε καί ἄνθρωποι χάριτι ταύτην εὐμοιροῦσιν, ἐκεῖθεν δεχόμενοι τήν ἔλλαμψιν].

«Ἰδοὺ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς, καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε...», λέγει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος (Ματθ. 17,5). Ἑρμηνεύων τόν λόγον τοῦτον ὁ Ἅγιος

Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς λέγει διερωτώμενος: «... Ἀλλά τίς αὐτή ἡ νεφέλη καί πῶς, φωτεινή οὖσα, ἐπεσκίασεν αὐτούς; Μή αὐτή τό ἀπρόσιτόν ἐστι φῶς, ἐν ᾧ ὁ Θεός κατοικεῖ, καί ὡς φῶς ἀναβάλλεται ὡς ἱμάτιον;... φησί... «ἔθετο σκότος ἀποκρυφῆν αὐτοῦ, κύκλῳ ἡ σκηνή αὐτοῦ», (Ψαλ. 17,12) καίτοι, καθ' ὃ φησιν ὁ ἀπόστολος, «μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον» (Α΄ Τιμ. 6,16), ὥστε τό αὐτό καί φῶς ἐστίν ἐν ταυτοῖ καί σκότος, δι' ὑπερέχουσιν φανότητα ἐπισκιάζον. [Καί ἀπλούστερον· ἀλλά ποία εἶναι αὕτη ἡ νεφέλη καί πῶς, ἐν ᾧ ἦσαν φωτεινή τούς ἐπεσκίασε; Μήπως εἶναι τό ἀπρόσιτον φῶς, εἰς τό ὁποῖον κατοικεῖ ὁ Θεός, τό φῶς πού ἐνδύεται σάν ἱμάτιον; Διότι λέγει... «κατέστησε τό σκότος περικάλυμμά του, σάν σκηνή κυκλική» (Ψαλμ. 17,13). Καί ὅπως λέγει ὁ ἀπόστολος, «εἶναι ὁ μόνος πού ἔχει ἀθανασία, πού κατοικεῖ εἰς ἀπρόσιτον φῶς», (Α΄ Τιμ. 6,16)· ὥστε ἐδῶ τό ἴδιο πρᾶγμα εἶναι φῶς καί σκότος πού ἀπό ὑπερβολική λαμπρότητα ἐπισκιάζει.

Ἀξιοσημείωτος ἡ ἐπισήμανσις τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, ὅτι ἡ «νεφέλη σαφῶς τήν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τήν ἐπισκιάσασαν, ἐν τῷ Θαβωρίῳ παρεδήλου ἐμφανέστατα». «Περιχυθέντες δέ φωτί τῆς ἀπροσίτου δόξης, Θαβώρ ἐν ὅρει οἱ Ἀπόστολοι Χριστέ ἀνεβόησαν· ὁ τῶν Πατέρων Θεός εὐλογητός εἶ», λέγει ὑμνολογικῶς ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ μελωδός.

Διά δέ τοῦ «φωτός τῆς ἀπροσίτου δόξης», ὁ Χριστός ἐνέφηνε /κατέδειξε τήν εὐπρέπειαν τοῦ ἀρχετύπου κάλλους καί ταύτην οὐχ ὁλόκληρον· τό μέν πληροφορῶν αὐτούς [τούς Ἀποστόλους], τό δέ καί φειδόμενος, μήπως σύν τῇ ὁράσει καί τό ζῆν ἀπολέσωσιν· ἀλλ' ὡς ἡδύναντο χωρεῖν, τούς σωματικούς ὀφθαλμούς περιφέροντες· ἀναφωνεῖ καί πάλιν ὁ ὑμνωδός.

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ Χριστός ὑπέδειξεν εἰς τό πλάσμα Αὐτοῦ τόν Ἄνθρωπον, δηλονότι, οὐχ ὡς ἐν εἰκόνι, ἀλλ' ὡς Αὐτός εἶναι κατ' οὐσίαν, ὁ Θεός καί ἄνθρωπος γενόμενος. «Οὐχ ἔξωθεν ἡ δόξα τῷ σώματι προσεγένετο, ἀλλ

ἐνδοθεν ἐκ τῆς ἀρρήτῳ λόγῳ ἡνωμένης αὐτῷ καθ' ὑπόστασιν τοῦ Θεοῦ Λόγου ὑπερθέου θεότητος», διδάσκει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός.

Ἡμεῖς δέ ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, οἱ χάριτι θείᾳ προσελθόντες καί συμμετέχοντες ἐν τῇ θείᾳ καί ἱερᾷ μυσταγωγίᾳ τῆς ἀναιμάκτου εὐχαριστηρίου θυσίας ἐν τῷ ὄρει τούτῳ τῷ Θαβωρίῳ, μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ εἴπωμεν: «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύναντο. Λάμπον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ αἶδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοι».

Θεία Λειτουργία ἐγένετο ὡσαύτως καί τὴν πρῶιαν εἰς τὸν Ἱερόν ἀνακαινισμένον καὶ κεκαλωπισμένον Ναόν ὑπὸ τοῦ πρό τινος ἀναπαυθέντος Ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου Ἰλαρίωνος, ἀνακαινιστοῦ καί ἀναδιοργανωτοῦ καί τῆς Μονῆς, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ.

Τὴν μεσημβρίαν παρετέθη ὑπὸ τοῦ νέου Ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου π. Μαρκέλλου εἰς τὴν Πατριαρχικὴν καί Ἀρχιερατικὴν Συνοδεῖαν καί τούς πιστοὺς τράπεζα μετ' ἰχθύων.

Ἡ θεία Μεταμόρφωσις ἐωρτάσθη ὡσαύτως α. εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Μεταμορφώσεως εἰς Ραμάλλαν λειτουργοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Πέλλης κ. Φιλουμένου καί φιλοξενοῦντος τοῦ ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου Γαλακτίωνος καί προσευχομένων πολλῶν πιστῶν τῆς πόλεως. Καί β. Εἰς τὸ Πάνσεπτον καί Θεομητορικόν Μνημα ἐν Γεθσημανῇ εἰς πολυαρχιερατικὴν θείαν Λειτουργίαν, τῆς ὁποίας προεξῆρξεν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος κ. Ἡσύχιος καί ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Λύδης κ. Δημήτριος, συλλειτουργούντων Ἀγιοταφίτῶν Ἱερομονάχων καί Ἱερέων καί μετεχόντων πολλῶν πιστῶν.

